

Ameriški letalci zopet nad Grčijo

bombardiranju nemškega letališča pri Solunu, so zdaj obiskali nazijske baze pri Atenah. Niti en ameriški bombnik ni bil izgubljen.

Kairo, 28. junija.—Ameriški letalci od 9. zračne armade so v petih štirimotornimi Liberatorji rušili osiške hangarje, ce-
stne izhode in zanetili požare na dveh letališčih v bližini
Aten. Zadnji četrtak so z veliko silo razbijali po nemškem leta-
lišču pri Solunu, s čimer so odprli zračno ofenzivo preko Sredo-
zemnega morja na nemške in italijanske postojanke na Balkanu.

Eksplzivne bombe so vrgli
Američani na letališče Elefsis,
10 milj. zapadno od Aten in na
Hassani, južno od mesta. Po
vsem okraju so metali letalci
propagandno čtivo, namenjeno
grškemu narodu, v katerem jih
zavezniki pozivljajo k vztrajno-
sti. Povedali so v letakih tudi
Grkom, da so izročile Zed. drža-
ve iz posojilnega sklada pa-
truljno ladjo, ki je zgrajena za
zasledovanje podmornic. To
ladjo so dali Amerikanci grške-
mu kralju Juriju II.

Kljub vsemu naporu osiških
sil, da bi preprečile napad ame-
riških bombnikov, pa so Ameri-
čani svojo misijo izvršili ter se
vsi vrnili domov na svoje baze.
Niti en bombnik ni bil izgub-
ljen.

Proti ameriškim letalcem se
je spustila velika formacija na-
padalnih osiških letal. Sedem
so jih sklatili na tla, osem dru-
gih pa poškodovali ali morda
tudi uničili.

V soboto ponoči so pa angle-
ški bombniki iz Afrike bombar-
dirali Neapelj. Pot do mesta
jim je kazal zarez sij iz bližnje-
ga ognjenika Vezuva. Napad je
je trajal 15 minut in bombe so
napravile mnogo škode v pr-
istanišču.

Zavezniki morajo razbiti o-
sišcu letališča, pred n o morejo
pričeti z invazijo. Zračna sila
je namreč najbolj nevarna, ka-
dar začno okupacijske čete z iz-
krvavanjem.

Medtem je pa tudi Sicilija
pod neprestanim bombardira-
njem. Pristanišče Mesina je
glasom poročil že popolnoma v
razvalinah. Zavezniške bombe
so razbile po Siciliji tudi vodne
naprave in civilnemu prebival-
stvu bodo kmalu začeli dajati
vodo na mero.

Roosevelt je tudi za drugo fronto

Washington.—Ko so novinar-
ji opomnili predsednika Roose-
velta, da so Rusi zopet prišli na
dan s zahtevo po drugi fronti,
je odgovoril predsednik, da je
on prav tako vnet zanj, kot so
pa Rusi. Več pa ni hotel pove-
dati, če bodo zavezniki odprli
drugo fronto ali ne.

Zaroka

Mrs. William Brgles, 775 E.
St., Euclid, O. naznanja,
da je zaročila njena hčerka
Pecovich z John F. Mra-
sinom Mrs. Emma
Pecovich iz Lost Nation Rd., Wil-
son, O. Miss Pecovich je
bivala iz Shore višje šole
in zdaj zaposlena v vojni in-
staciji pri Breckenridge Ma-
chine Co. Zaročenc je pa uslu-
boval pri Pittsburgh Steamship
Graduiral je 1939 iz Wil-
son Union višje šole in se
bija od časa graduacije v
Lakes, Ill.

Podruž. št. 2 JPO/SS

Podruž. št. 2 JPO/SS
je ob osmih ob seja za-
posloboval podružnice št. 2
JPO/SS v spodnji dvorani SND
Clair Ave. Vsi zastopni-
ci, zastopnice so naproseni,
da gotovo udeležijo te seje.

Tedenski koledar za racioniranje

MESO, sir, itd.—Rdeče znamke iz 2. knjige J, K, L, M in N
veljavne do konca junija. P so bile veljavne od včeraj; Q bo
veljavna 4. julija, R11. julija, S 18. julija. Vse te bodo veljav-
ne do 31. julija.

CONZERVE—Plave znamke iz knjige 2—K, L in M so ve-
ljavne do 7. julija. N, P in Q bodo veljavne od 1. julija do 7.
julija.

CEVLJI—Znamka 18 iz 1. knjige je veljavna do 31. oktobra.
SLADKOR—Znamka 13 iz knjige 1, ki kupi 5 funtov slad-
korja, je veljavna do 15. avgusta; znamki 15 in 16 kupita vsaka
5 funtov sladkorja za prezerviranje.

KAVA—Znamka 24 je veljavna do 30. junija; znamka 21
je veljavna od 1. do 21. julija za en funt kave. Znamka 22 bo
veljavna od 22. julija do 11. avgusta.

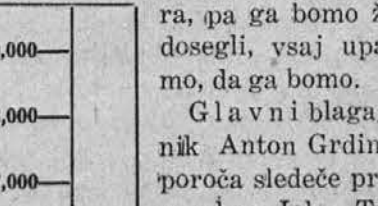
GAZOLIN—Znamka 6 iz knjige A je veljavna do 21. julija.
KURIVNO OLJE—Kupon 5 iz lanskega knjige je veljaven
do septembra. Lahko se napravi že prošnja za nove knjige.
V novi knjigi bodo veljavni od 1. julija.

Ob 4. obletnici
Danes je preteklo štiri
leta, odkar je umrl naš
urednik Lojze Pirc. Njegov
spomin še vedno bdi v živem
spominu v naših sreih. Naj
mu bo miren izpočitek v
zemlji ljubljene nove domo-
vine.

Za pomoč domovini!

Dobri rojaki pomagajo, da naš
barometer ne pade nazaj, am-
pak venomer leže nakvišku. Pe-
ti tisočak se sicer
nekam dolgo zbi-
ra, pa ga bomo že
dosegli, vsaj upa-
mo, da ga bomo.

\$10,000

Glavni blagaj-
nik Anton Grdina
poroča sledeče pri-
spevke: John Tr-
ček iz 1045 E. 64.
St. je daroval \$10,
Mrs. Marija Pisek
iz 1087 E. 64. St. je
darovala \$5 in P.
Perušek iz Holand,
Mich. je poslal \$1.
V našem uradu
so pa darovali sle-
deči: po \$5: Mrs.
J. Zgonc, Mr. in
Mrs. Anton Debe-
vec, RFD 2, Madi-
son, O. in Frank Rebol, 1217
Addison Rd.

Mrs. Mary Bradač 1153 E.
167. St. je darovala \$3, po \$1:
Agnes Zagore, 902 E. 137. St. in
Rose Urbančič, 1172 Norwood
Rd.

V imenu sirot v stari domovi-
ni se vsem blagim darovalcem
iskreno zahvaljujemo in apelira-
mo za darove tudi na naše dru-
ge rojake. Vsak najmanjši dar
hvaležno sprejmemo.

Papež je poslal moko grškemu narodu

Vatikan.—Da nekoliko olaj-
ša veliko pomanjkanje med
grškim narodom, je poslal papež
Pij XII. 65 ton moke stradalajoči
Grčiji. Moka je bila odposlana
na apostolskega legata v Atene,
ki bo moko razdelil najbolj po-
trebnim ljudem.

Črnogorci so ubili laškega poveljnika

Washington.—Glasom odda-
je rimskega radia, je bil koman-
dant 28. italijanskega pešpol-
ka, polkovnik Paolo Vercisi ne-
davno ubit v črni gori. Italijan-
ska radio oddaja se pritožuje nad
"črnogorskim uporniki," da so
ujeli polkovnika v zasedo z vsem
njegovim spremstvom in ga
ubili.

Indijanci so sprejeli k teamu Frank Doljacka

Clevelandski žogometni team
"Indians" je najel za rednega
igralca žoge Franka Doljacka.
Doljack je igral z detroitskim
teamom Tigers od 1930 do 1934.
Potem je pa igral pri manjših
ligah.

Walter Woznicki umrl

Zadet od kapi je umrl med
Slovenci dobro poznani groce-
rist Walter Woznicki na Osage
Ave. Pogreb bo v četrtek zju-
traj iz cerkve sv. Stanislava.

Zobozdravniški urad na Gvineji. — Moderen sicer ni, toda za silo odgovarja vsem potrebam. Slika kaže, kako rojak z nogo vrti stroj, s katerim brusi dentist vojaku zobe.

Ameriške podmornice so potopile 8 japonskih ladij, poškodovala 3

Washington.—Mornariško
poveljstvo naznanja, da so ame-
riške podmornice potopile na-
daljnih osem japonskih ladij,
vključno en rušilec. Akcija je
bila na Pacifiku in v vodah Dal-
jnega vzhoda.

Dodatno se poroča, da so pod-
mornice poškodovala tri japo-
nske ladje. Med potopljenimi la-
djami so zaznamovane sledeče:
en polagalec min, en rušilec, en
velik transport, štiri tovorne in
en mal skuner.

Predlog v zbornici proti stavkovni postavi

Washington.—Kongresnik
Lesinski iz Michigana je vložil v
poslanski zbornici predlog, ki
naj bi odpravil nedavno sprejeto
postavo proti stavkam.

Suhadolnikov pogreb

V sredo ob 8:30 bo pogreb
Frank Suhadolnika iz Grdinove-
ga pogrebnega zavoda v cerkev
sv. Vida in na Kalvarijo.

BOJNA FRONTA

ANGLIJA — Ameriški bombni-
ki so bombardirali podmorni-
ško bazo St. Nazaire v Fran-
ciji. Angleški bombniki so si-
noči zopet leteli nad Nemčijo.
Cilj še ni dan v javnost.

RUSIJA — Rusko vrhovno po-
veljstvo poroča, da so posku-
šali Nemci prebresti reko Do-
nec, toda Rusi so jih vrgli na-
zaj.

PACIFIK — General McNarne-
ry, član generalnega štaba, je
povedal v kongresu, da ima
ameriška bojna sila iniciativo
v rokah na Pacifiku. Prodira-
nje Japoncev se je zdaj obrni-
lo in se vedno bolj umiče pro-
ti domu. Ameriške podmor-
nice so do zdaj potopile in po-
škodovala Japoncem 369 ladij;
190 so jih potopile, 29 najbrže
potopile in 50 poškodovala.

Pogreb Agnes Petschauer

V četrtek ob 9:30 bo pogreb
Agnes Petschauer iz Grdinovega
pogrebnega zavoda v cerkev sv.
Vida in na Kalvarijo. Umrla je
ob 8:55 v ponedeljek zjutraj.

Po 10 dnevnem dopustu se je
zopet vrnil v taborišče Camp
Hood, Texas, Pvt. Edwin Bara-
ga, sin Mr. in Mrs. Matt Baraga
iz 15612 Saranac Rd. Tem po-
tom se želi zahvaliti vsem svojim
in prijateljem za prijaznost in
maklonjenost za časa njegovega
dopusta med njimi. Takoj po vr-
nitvi bo njegova stotinja odšla v
drug kraj. Kako daleč, še ne ve.

Danes bo odšel nosit "puščico
nabasano" naš dobri prijatelj
Maks F. Traven, bivši gl. pomo-
žni tajnik Slovenske dobrodelne
zveze. Doma bo pustil mlado
soprogo Caroline in ogromno
število prijateljev. Le fino se po-
stavi, Maks, v lepi uniformi
Strica Sama in kadar boš dobro
premikalil Nemce, Japonce in
Italijane, pa vse druge take tiče,

ki bi radi zobali našo koruzo,
pa pridi zopet nazaj v našo sre-
do, nič več in nič manj kolikor
Te pošljamo zdaj obdelavat ko-
mis. Zdravo, Maks!

Pvt. Joe A. Zupancič, sin Mr.
in Mrs. Zupancič, ki so prej sta-
novali na 66. cesti, zdaj pa na
916 E. 73. St., je prišel domov za
10 dni na dopust. Nazaj se bo
vrnil 5. julija. Njegov naslov v
armadi je: Pvt. Joe A. Zupan-
cic, 35525487, 42nd Quarter-
master Co. 42nd Inf. Div. Army
Post No. 42, Camp Gruber, Okla.

Pvt. Matthew F. Nousak Jr.
sin Mr. in Mrs. Matthew Nousak
iz 1133 E. 67. St. je prišel domov
na dopust iz South Caroline. Nje-
gov naslov pri vojaki je: Pvt.
Matthew F. Nousak Jr., 725 M.
P. Bn. Co. C. Fort Moultrie, S. C.

V SOBOTO BO INVAZIJA, TRDIJO NEMCI

London, 28. junija. — Reuterjeva novinarska agencija trdi,
da so dosegli Stockholm vesti iz Nemčije, da bodo Angleži in
Amerikanci začeli z invazijo ne kasneje kot prihodnjo soboto.

Nobenih podrobnosti ni na razpolago, kako so prišli Nemci do
tega datuma. Niti ni nobenega poročila, na kateri točki Nemci
pričakujejo prvega udarca na evropski kontinent.

V preteklosti so naciji vselej navedli gotove datume, kadar
so pričakovali kake akcije zaveznikov. To so delali z namenom,
da bi zvedeli kake boljše informacije.

V London so zadnje čase dospele vesti iz Evrope, ki zatrjuje-
jo, da je Hitler poslal 50 divizij z ruske fronte v zapadno Evropo,
da bodo za obrambo proti invaziji.

Živilski "car" Davis je odstopil

Washington.—Predsednik
Roosevelt je sprejel resignacijo
Chester C. Davisa, ki je bil do-
zdaj živilski administrator. Na
njegovo mesto je imenoval biv-
šega kongresnika Marvin
Jonesa.

Davis je odstopil, ker se ni
strinjal s predsednikovim pro-
gramom glede prehrane in
vladne denarne podpore produ-
centom živil. V pismu na pred-
sednika je Davis izjavil, da ne
verjame, da bi federalna denar-

Policija v Clevelandu čekira vse klavnice, da dožene, kam gre meso, ki ga manjka

Urad za kontrolo cen in cleve-
landska policija so zdaj na delu,
da uničijo črno borzo, katero
dolže za pomanjkanje mesa.
Mestna policija je včeraj usta-
vila vsak truck, naložen z živino,
ki je bila kupljena na javni dra-
žbi v klavnicah in potem odpe-
ljana iz mesta.

Policija je spraševala voznike,
kam da vozijo živino ter si zapi-
sala vse naslove. To dela zdaj
policija na enak način, ko je de-
lala takrat, ko je primanjkovalo
krompirja, ki ga je bilo sicer do-
volj v skladiščih, v prodajalnah
pa nič.

Mestne oblasti in urad za kont-
rolo cen hočejo dognati, kam to
živino odpeljavajo iz mesta, kaj
vedo, da se odvažajo z namenom za
višje cene, kot bi prekupovalci
dobil za živino v mestu.

Župan Lausche je sklical za
6. julija v svoj urad zastopnike
delavskih, civilnih in verskih or-
ganizacij glede tega. Apeliral
bo na te organizacije, naj med
svojimi člani delujejo na tem,
da ljudje ne bodo kupovali mesa
od črne borze, ker le na ta način
se jo bo moglo uničiti.

Vlada je obtožila tri kemične tovarne konspiracije

Washington.—Justični oddel-
ek vlade je obdolžil tri ameri-
šk kemične tovarne, da so ustva-
rile svetovni kartel v zvezi z
nemškimi, angleškimi, italijan-
skimi, japonskimi in drugimi de-
narnimi interesi z namenom, da
obvladujejo trg in cene. Kartel
je obratoval od 30. julija 1920.

Pod obtožbo so sledeče tovar-
ne: National Lead Co., E. I. du
Pont de Bemours & Co. ter Ti-
tan Co. Tovarne so izdelovale
tvarino, ki je nujno potrebna za
izdelavo vojnega materiala in so
same postavljale cene. V teh to-
varnah je bil naložen kapital go-
ri omenjenih inozemskih intere-
sov.

Vesela vest

Družino Mr. in Mrs. Stanley
Troha, 19109 Cherokee Ave. so
obiskale vile rojenice 24. junija
ter jo obdarile s zalo hčerko pr-
vorojenke. Mati in dete se do-
bro počutita v St. Ann's bolni-
šnici. Mlada mamica je hči dru-
žine Mr. in Mrs. Laurence Sene
iz 19601 Cherokee Ave., srečni
ata je pa sin družine Mr. in Mrs.
Leo Troha iz 19707 Arrowhead
Ave., ki sta zdaj prvič postala
stari ata in stara mama. Naše
čestitke vsem skupaj.

Klub Ljubljana

Klub Ljubljana bo imel no-
coj ob osmih sejo v navadnih
prostorih. Članstvo je vabljeni,
da se v polnem številu udeležijo.

Rekordni izdatki za našo mornarico

Washington.—Predsednik
Roosevelt je podpisal račun za
\$33,000,000,000, kateri denar bo
šel za mornarico v teku enega
leta, začnši od 1. julija. To so
največji izdatki v zgodovini
Amerike za mornarico. \$5,000,-
000,000 je določenih za nadal-
jnih 27,000 bojnih letal za mor-
narico.

Prememba naslova

Družina John Jeskar, znani
papirar in barvar, se je prese-
lila na novi naslov in sicer 3604
E. 80. St. v svoj lastni dom.
Telefonska številka je Diamond
8408. Sinko Raymond je priden
raznašalec Ameriška Domovine.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVEC, Editor
6117 St. Clair Ave., Henderson 0628, Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$5.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 152 Tue., June 29, 1943

Barbarsko postopanje Italijanov
z našimi ljudmi

Miha Krek, podpredsednik jugoslovanske vlade v Londonu je imel nedavno na londonskem radiu govor, v katerem je obelodanil in ožigal barbarsko postopanje Italijanov z našimi ljudmi, ki so jih natrpali v koncentracijska taborišča kot živino. Med drugim pravi dr. Krek:

Teško bombardiranje Italije in Nemčije je vzbujalo največjo pozornost v minulem tednu. Posebno Italijani so mojstri v kričanju in polna so jim sedaj usta samih pritožb, kako barbarsko so angleške bombe, ki nič ne pazijo kam padejo in rušijo vse, kar dosežejo. Ni še tako dolgo, da bi nam šlo iz spomina, kako so se Italijani hvalili in bili ponosni, da so mogli poslati nekaj svojih bombnikov obstreljavat London in Anglijo. Sicer so jih angleški topovi in bojna letala skoro dobesedno vse razbili, a njihove bombe so vendar tudi uničevale. Mi Jugoslovani pa vemo, da se Italijani sami sebi niso zdeli prav nič barbarskim, ko so obstreljevali našo obalo in naša mesta.

Ko je že padla beseda o barbarstvu, pa bi rad podčrtal italijansko res barbarsko postopanje z nedolžnim našim prebivalstvom. Italijani posnemajo Nemce tudi v tem, da hlade svoje roparske nagone nad slovenskimi, hrvaškimi in srbskimi ženami, otroci, starčki in možmi s tem, da jih enostavno polove na njih domovih in delavnicah, po poljih in cestah, jih kot živali odtrgajo od njihovega doma in natrpajo v svoja koncentracijska taborišča. Tam zanje ni pripravljenega niti stanovanja, niti hrane, niti druge človeške oskrbe. Nad 50,000 takih sužnjev naše narodnosti ječi in umira po raznih krajih Italije. Življenske prilike po teh taboriščih so tako strahotne, da umirajo po 20 do 40 ljudi na dan. 80 odstotkov novorojenih otrok v teh taboriščih je mrtvih rojenih. Po 10 in več tisoč ljudi živi v vročini in mrazu, v vetru in dežju pod milim nebom. Za snago in zdravstvo je tako nezadostno poskrbljeno, da nalezljive bolezni neomejeno in neubranljivo divjajo in more; onim, ki so in bodo pri življenju ostali, pa puste trajne posledice. Tako Italijani ne delajo samo s prebivalstvom in okupiranih krajev, ampak tudi s svojimi lastnimi državljani Slovenci in Hrvat iz Primorske in Istre. Kako naj to početje imenujemo drugače kot barbarsko. To je vojni zločin najhujše vrste, zločin, ki mora biti kot tak žigosan in kaznovan. Nič niso pomagale niti prošnje niti ponudbe mednarodnega Rdečega križa. Italija po nevednem smatra ta vnebovpijoč greh za svojo notranjo zadevo in ne dopušča, da bi se mučenikom dostavljala pomoč kot vojnim ujetnikom. Celo interniranim jugoslovanskim častnikom in vojakom je to odrekala. Ne preostaja nam torej nič drugega kot priti, da tako nečloveško ravnanje kriči po kazni in maščevanju. Apeliram pa obenem pa italijansko ljudstvo, naj prisili svojo fašistično upravo, da preneha z zločinskim nečloveškim ravnanjem z našimi ljudmi, ker to kliče po kazni in maščevanju do neba. To naj si zapomnijo tudi Madžari, ki so vredni krvoločni učenci svojih učiteljev, Hitler in Mussolinija."

Sforzo so lepo prezrli

V času, ko so se vršile v Washingtonu konference v glavnem glede povojne Evrope, niso italijanskega grofa Sforzo nič vprašali za nasvete. To je bilo nedavno, ko je bil tukaj angleški premier Churchill na obisku. Zelo je značilno, da niso državniški vprašali za mnenje človeka Sforzovega kalibra in vpogleda, ki se je toliko udeleževal v italijanski oziroma evropski politiki in ekonomiji.

Kaj leži za vsem tem nam ni znano, čas bo šele zadevo pojasnil. Toda fakt je, da grof Sforza ni zaželen obiskovalec pri ameriškem državnem oddelku, dočim je bilo ameriško časopisje še pred kratkimi meseci polno njegovih izjav glede bodoče demokratične Italije, ko se bo rešila fašizma.

Grof Sforza, bivši italijanski minister, ki se nahaja v prostovoljnem pregnanstvu v Zedinjenih državah, se je postavil na čelo gibanja za svobodno Italijo, torej bi človek smatral, da deluje v soglasju z namerami Zedinjenih narodov. Da je bil zdaj tako na vsem lepem potisnjen na stran, je v gotovem oziru senzacija. Grof Sforza deluje, kot pravi, za odpravo fašizma v Italiji. To je cilj tudi Zedinjenih narodov. In da to dvoje zdaj naenkrat ne gre skupaj, da človeku misliti, da se je zgodilo v diplomatskih krogih zavezniškov nekaj posebnega. Ali se deluje na kak kompromis s fašistično vlado v Italiji, ali morda z Savojsko hišo? To bo pokazala bodočnost, ker za vrsta diplomacije navadni zemljani nimamo pogleda. Poročamo samo to, kar ve vsa javnost.

Kar se tiče nas Slovencev, ne bomo pretakali solz zaradi grofa Sforze in njegovega potisnjenja v stran ob času washingtonskih konferenc. Od njega Slovenci ne morejo pričakovati nič dobrega in koristnega. Saj se je izjavil, ko je šel igral dokaj važno vlogo z oziroma na osvoboditev Italije, da bo zahteval za Italijo vse one meje, ki jih je imela pred vstopom v vojno. To bi pomenilo, da bi Sforza ne izpustil iz rok Julijske Krajine oziroma primorskih Slovencev. Sicer pa ne verjamemo, da bi bil kak drug italijanski

BESEDA IZ NARODA

Že štiri leta

Res hitro, hitro teče čas, ki z isto bržino spreminja razmere in zahteva, da moramo biti aktivni v mislih in z delom, ako hočemo vsemu slediti. Ni časa, da bi človek premišljeval o usodi, pač pa vsak strmi za tem, koliko več bi dobrega svetu doprinesel in nekateri pa za to, koliko bodo le sebi koristili in to je bilo od nekdaj. V torek 29. junija, bodo potekla že štiri leta odkar nas je nenadoma zapustil Mr. Louis Pirc, urednik Ameriške Domovine. Da, že štiri leta so potekla od tedaj, ko je naselbino pretresla vest o prerani smrti enega najboljšega prijatelja Slovencev, katerega mu je bilo veliko večje veselje doprinesti napredek naselbini v splošnem kot pa sebi.

Nastevati njegove zasluge, to vendar ni potreba, ker vsi vemo, koliko dobrega je on doprinesel, in kako se je žrtvoval za narod, za naše narodne ustanove in zlasti za naša društva. Mr. Pirc je storil toliko koristnega za nas, da odsev njegovih del ne bo izumrl, dokler bo utripalo slovensko srce v Clevelandu.

Vem, da vas je mnogo, ki sploh ne mislite, da ga ni več med nami, ker s svojo neomajljivo energijo je postavil temelj tolikim dobrim stvarim v katerih zdaj mi nadaljujemo, da se nam zdi, da je še kar med nami. Resničen je rek: Tvoja dobra dela bodo ostala živa tudi po Tvoji smrti! Kdo izmed nas si želi zapustiti lepšo in bolj plodonosno dedščino? Tudi, če nikdar ne vidimo spomenika v kamnu, njegovi prijatelji bomo vedno slavili njegov spomin, saj Mr. Pirc je zapustil v srcih njegovih prijateljev visok obelisk v obliki ljubezni, ki ne bo nikdar podrt.

Še par misli Vam, Mr. Pirc: Danes štiri leta ste mirno zapali in od tedaj snivate večni sen, katerega Vam včasih kar zavidamo, ker borba za življenjski obstanek nas mnogokrat silno utruja in si skoraj želimo mirni kotiček v jami tih, in kjer bi uživali večno bratroljubje, ki ga na svetu ni...

Teh par vrstic, Vam poklanja v blag spomin,
Albina Novak.

Kratko pismo veliko pove

P. Bernard Ambrozic

Na dan sv. Rešnjega Telesa sem prejel kot tajnik Pomožne Akcije Slovenskih Župnij naslednje pismo in sicer iz Detroita, Mich.:

"Tu Vam pošiljam DESET dolarjev za siromake v starem kraju. Pošljite, če morete tako, da bodo dobili največji siromaki med njimi.

To so prvi dolarji, ki mi jih je zaslužila hčerka po 12 letih šolanja. Ne bom jih zase prihranila dala jih bom za siromake, tako sem si dejala. Saj nam je Jezus povedal: Kar ubogim pomagajte, meni pomagajte. Zato jih polagam Bogu na oltar.

Dandanes imamo še prav posebno priliko, da si kaj pridobimo za dušo. Tako bomo imeli lažje stališče pri poslednji sodbi. Gospod, kdaj smo Te videli in kdaj smo Ti pomagali?"

Lepo bi bilo, če bi mnoge matere tako naredile in položile prve otrokove cente Bogu na oltar. Pozdravlja Vas R. Rosa."

državnik kaj bolj popustljiv v tem oziru. Edino, na kar morejo Slovenci upati, je pravičnost Združenih narodov ob času mirovne konference. Če je ta gigantski boj na vsej zemeljski krogli res za svobodo in pravico, potem bodo tudi Slovenci dobili svoje. Ako ne bodo, potem bomo pripovedovali svojim otrokom, naj se čez nekaj let zopet pripravijo na tretjo svetovno vojno. To ne radi slovenskega vprašanja samega, ampak, ker bo ponovljeno ožračje versajske pogodbe.

Tako je pismo in tolik je dar v blagajno Pomožne Akcije Slovenskih Župnij od te zavedne katoliške žene in matere. Ne vem, če bo dobri ženi všeč ali ne, ko bo videla svoje pismo v časopisih. Toda nisem se mogel premagati, da ga ne bi objavil. Tako rado se nam zgodi, da jamramo po časopisih in se pritožujemo nad mrzloti in takimi nelepimi rečmi pri sebi in drugih, res ne vem, zakaj bi ne spregovorili tudi o toploti, katere je med nekaterimi našimi ljudmi čudno veliko?

Dokaz o tej toploti je to pismo, ki sicer ni popolnoma bela vrana med pismi, vendar je eno najlepših, kar jih je zadnje čase priromalo v moj urad. Čast ženi, ki ga je pisala, drugim pa korajžo in dvoje pred oči: Prvič "termometer toploti" v Ameriški Domovini, ki kaže že nekam v peti tisočak. Drugič pa dva naslova, ki sta:

P. Bernard Ambrozic,
Box 608,
Lemont, Illinois.
in
Mr. Anton Grdina,
1053 E. 62 St.,
Cleveland 3, Ohio.

Naši na farmah

Piše Anton Grdina

(Nadaljevanje)

Zakaj in kako je to, da niso vsi uspehi, ki so se v poznih letih podali na farme? Prvič je z farmo prav tako, kakor je z vsakim trgovanjem, če se ga lotiš nevede kaj to zahteva od tebe, ki si se ga lotil. Mnogi so začeli ali poskusili farmo pustiti v tovarni; drugi, ki so preživeli več let z obrtjo, bilo da so bili v gostilni ali v trgovini z grocerijo, kjer so tudi pustili veliko let težkega in napornega dela. Njih moči in mladostne energije ni več. Farma, ki so si jo kupili, je vse kaj drugega kakor so si o njej domišljali. Kdor gre na farmo za luksuz, se moti. Na farmi je veliko dela in veliko jela. Kdor hoče, da bo na stara leta živel zadovoljen, naj dela v mladosti na farmi, naj seje in sadi, ne samo semena, tudi drevesa, že tako smo se učili v šoli doma: "Če pite drevesa in druge sadi, cepite v mladosti za stare dni." Kdor se oprime farme z namenom, da bo delal z energijo, ta bo napredoval, če le ne pridejo kakšne druge neizgode. Med tem ko bo delal vsak dan, bo živel v veseli nadi, da bo sadež obilo rodil. V tem upanju farmer živi vsak dan in to je njegovo zadostanje za delo in trud. On ve, da dela za sebe in svojo družino, katera je na farmi odgojena bolj družinsko kot v mestih in od katere imajo starši več hasni za dom in za domačo govorico, za domače delo in za narodnost. Na farmi vzgojena družina je manj izpostavljena razuzdanem življenju otrok, ker se nudi staršem vedno prilika, da so otroci zaposleni z delom, ki je za otroke blagoslov.

Še mnoge druge zapreke so, da nekaterim farmerjem ne uspe. O teh bi rad pisal kateri drugikrat, za danes naj se omejim na še par drugih pripomb iz mojega obiska nekaj dni mudeč se na farmi.

Naj omenim še poprej o naših farmerjih, ki so izjemne vrste. To so, bi lahko rekli, "športni farmerji." To so taki, in teh je veliko, da so na far-

mah le ob nedeljah ali nekaj dni v tednu, drugače so pa v mestu in trgovini ali gostilni, eden izmed teh je tudi veletrgovec Mr. John Potokar, ki si je ustanovil farmo in dom, kamor odhaja parkrat na teden sem in tje. Pri njem sem se mudil nekaj dni in od tam sem hodil na obiske še do drugih. Radi tega pišem ta poročila, ker sem se nabral teh misli na farmah. Če gremo na farme jih začnemo ljubiti, posebno še sedaj v zlati spomladni naravi katera ozlavlja upanje in nade, da bo farmer za svoje delo bogato nagrajen.

Ne morem reči, da se letos farmerji ozirajo iz takega vidika na svoje polje, toda, farmer ve, da je, če tudi gospodarita suša ali moča, vseeno še sledi dovršitev žetve končno v zadovoljnost v jeseni, ko dozeva sadež za sadežem, če tudi ne vsi, ki so bili posejani ali posajeni z velikim pričakovanjem. Mi ljudje smo ponavadi tako občutljivi, da če solnce ne sije takrat, ko bi mi radi, se že čmerno držimo in mislimo, da mora nebeški gospodar regirati vreme prav tako, kakor ga mi na naši njivi rabimo. Res je leto izvanredno vreme zamotano z dežjem in nevihtami. Ker so pa starejši in izkušeni farmerji vsega tega že naučeni, za to pa urede svoje parcele na farmi tako, da, če ena setev propade, da bo druga zadela in tako bo pridelek zadosten, če bo enega manj, bo drugega več. Za to si ne delajo skrbi tako, kakor tak, ki je odvisen le od tega, kar je sadil in sejal z doletom že vnaprej koliko mirnikov ali bušljev bo dobil nazaj. Kdor se imenuje in hoče biti znan kot farmer, ta mora na farmo investirati tako, kakor v trgovsko podjetje. Z nič ne more pričakovati prav malo ali nič, to je pa tisto, kar mnoge zapelja, da kupijo farmo v pričakovanju, da bodo le iz farme jemali. Na farmi je treba pluniti v roke in nič odnati vsake sape, nevihte ali slane se ne sme ustrašiti, vztrajnost dovršuje delo in rodi velike sadeže, nobena investicija ni boljša od farme, nobeno drugo življenje od farmerja ni veselejše, to, če mu je družina zdrava in če je naredil sklep da odnehal ne bo za vsako malo nezgodo.

O Mr. Potokarjevi farmi ne bom pisal, posebej se za to ne, ker mi je naravnost prepovedal, rekel je: "Prepovem ti, da bi kaj pisal o meni dobrega, ker dobrega na meni tako ničesar ne najdeš." Ker ne smem kaj takega pisati, bom pa napisal kar hočem sam, rečem tole. Vse, kar zraste na Potokarjevi farmi bo zelo drago! Njegova farma je njemu za pokoro. Res je da on farmo ljubi kakor ženo, saj je največ radi žene farmo kupil in tako moderno hišo naredil. Sam se pa hodi pokorit na farmo parkrat na teden po par dni. Komaj se pripelje tje začne že kopati in orati, saditi in sejati, zgodaj vstane, gre v cerkev ministrira pri maši, gre k kosilu potem pa na njivo. S seboj pripelje enkrat na teden par hlapcev, vsakemu da orodja in pokaže kje in kako naj kopljeta pokliče še kuharico Mrs. Pavlino iz kuhinje, da gre na njivo pomagat. Ta Pavlina je pa cel hlapec. Njo dobite na njivi ali v gredi še predno solnce vzhaja, grmeje in dež je niti iz njive ne prežene, če je na njivi premo-

kro in se vdere v blato, pa čevlje sezuje in tako sadi fižol, kapus (za zelje) in zgoden krompir. Ko je trava že do pasu vzame koso in gre ter kosi, da vse na okrog trava leži. Pavlina je že v tretje v dova in pravi: Nič za to, če se dobi poštenjak, se poročim še v četrto. To je korenina, doma je iz Delnic na Hrvaškem pri Čabru. Čast taki delavki!

Pa še eno služkinjo imajo v Potokarjevi družbi, je tudi vdova, to je sestra Mr. Potokarja, Frances, kateri je izročeno najvažnejše delo v varstvo, namreč soproga, Mrs. Anna Potokar, ki je bolna in mora imeti varstvo in pomoč, da se zamore sprejeti na okrog. Sestra Frances je učena bolnišnica postrežnica z dolgimi izkušnjami in je naravnost sreča za hišo, za njenega brata in njegovo soprogo, da imajo tako osebo pri rokah doma v družini. Ko človek vse to premišluje se mora čuditi, kako se vse na svetu dogaja in preživlja naprej. Krasen Potokarjev dom je ob enem posvečen kot za bolnico in na drugi strani pa rodovitni farmi, za katero obdelovanje največkrat Mr. Potokar najame izvedence-farmerje, da mu zemljo obdelajo v kolikor to za veselje hoče imeti. Tako upam, la nisem najmanj zapisal kaj takega, da bi zopet ne smel k Potokarjem na stanovanje, povem pa lahko še to, da sem kosil tisto veliko travo na vrtu tako, da so me ponoči bolele stare kosti, to sem storil radi tega, ker je tako delal tudi sam gospodar. Nečastno bi bilo biti pri hiši brez dela, kjer gospodar dela sam največ.

Z Mr. Potokarjem sem se pejal na Chardon, nazaj pa z Mr. Fred Lisjakom, ki je zet Mrs. Misle, katera ima veliko farmo ne daleč iz Chardona.
(Konec prihodnjic.)

Amerikanci na otoku Attu

Napisal Ivan Mali

Washington, junija (ONA) — Predstavili vam bomo nekatere izmed mož, ki so prebredli mraz in vlago Alaske, da preženejo Japonce iz otoka Attu.

Navadni ljudje iz naroda so, ki se norčujejo med seboj, češ da so "civilisti v uniformi," akoravno še nikdar ni bilo armade bolj borbenega duha in bolj neustrpnosti, da se spopade s sovražnikom.

Najprej — junak brez imena. Scouti iz Alaske, katere je izvežbal Col. Lawrence V. Castner in ki nosijo slikovito ime "Castner's Cut-throats" so odkrili Japonca, ki si je izkopal voljo jamo na pobočju snežnega plazu.

Njegova jama je bila globoka in skrbno zaščitena. Scouti so večkrat poskusili priti do njega s spodnje strani, toda ni se jim posrečilo. Poskusili so nato od zgoraj, a njihovi poskusi, da ga ustrelje ali ubijejo z ročnimi granatami, so se zopet izjalovili. Poskusili so torej s strategijo.

Eden izmed njih je vzel polovico plakte za šotor, jo razgrnil na snegu in se vsedel nanjo; nato je dvignil spodnji konec in ga pregrnil čez noge.

Ostali scouti so ga nato krepko porinili naprej in — doli je šel drseč po snegu, ter z veliko brzino širil čisto blizu mimo Japončeve jame. V trenutku, ko je švignil mimo, je vrgel ročno granato v jamo in je daleč doli, izven nevarnosti, predno je granata eksplodirala.

Drugi junak je vojak James Wilson iz Marble City, Okla. in Richmond, Calif., tudi član scoutov, ki je bil močno prizadet od vremenskih nepravil po dveh dneh prebitih v teh s snegom pokritih skalnatih hribih. Toda odklonil je oditi v bolnico, ker je bil mnenja, da so drugi bolj potrebni podpore kot on.

Lieut. John Ellis iz Huntsville, Tex., katerega je v sredo zagreblo v ozki špranji, je komaj

uspeh v teku pol-druge ure preplezati nazaj par sto jardov do bataljonovega stana, da tam poroča. Obe kolena sta mu otekla od navora in kar vrtelo se mu je v glavi.

Toda ni ga držalo v bolnici — tri dni pozneje je bil že zopet nazaj v fronto.

Vojak Har. Sutton iz Charle Town, W. Va., je stopil prav na japonsko ročno granato, ki je padla v njegovo luknjo v tleh zjutraj, v teku bajonetne borbe na krvavem rtu. Raztrgala je podplat njegovega škornja, ni poškodovala noge. Le kost v peti mu je zlomila. V ponedeljek trajal je bil zopet v dolini Holu in prenašal municijo.

Toda mnogo je še drugih, so pomagali poraziti Japonce. Corpl. Victor Delgado iz North Hollywood, Calif., je bil inozemec in vrtnar, dokler ni stopil v vojsko, kjer je zamenjal vrtnarstvo za vojaško službo postal državljani. Odrezan od svoje lastne stotnije, je Delgado popeljal štiri stotine ljudi na "Massacre" grebena, da pomagajo neki drugi stotnji, ki je bila omenjeni greben preko nje nedeljo, kljub sovražnim napadom na bajonet.

Vojak Billy Gassaway, Monterey, Shasta, Calif., je sicer po svojem poklicu traktorski vozač, da tisto nedeljo, ko je zgrabil svojo puško in se pridružil temu drugemu oddelku poslanemu na vrh Massacre Grebena, ni bilo nobenih traktorjev na obali. On pa je pomagal ubijati japonske bajonetne napade.

"Vraga, bil sem z njimi še doleti" je pripovedoval Gassaway. "Moral sem z njim. Ubil sem tri Japonce, za katere zanesljivo vem. Šel sem jih danes pogledati, da ne bo pomote."

Mornar Clair McLeod je Salt Lake City. Mornarski mandant na obali ima rad McLeod-a, se je pritožil, da prevladuje govori in premalo dela. Zato je poslal nazaj na ladjo.

Dva dni pozneje so ga začeli izkati in povpraševati po njegovem Poizvedbe so ugotovile, da je polastil puške, ročnih granat in municije in več zavojev "K" in cij, ter da je odšel nato na svoj jišče, da začne tam vojno na svojo lastno pest.

To so nekateri izmed njih. Bilo jih je na stotine prav tako mož, ki nikakor niso hoteli oditi, ki so prenašali municijo in drobtine, ki so bili že na tem, da so dle. Može, ki so delili svojo dragoceno gorko obleko in se vreče z drugimi, ki so svojo lastne izgubili v boju.

Rožnik, sredi junija, 1943. Položaj v naših pozicijah na otoku Attu. Staja v vsakim dnevom bolj in bolj vzdržan. Par večerov je v Metropoli mirno ždel v Metropoli litan parku in mislili smo, da bo opustil nadaljnje ofenzive. Morda je premedil svojo baterije in drugo bojno silo, kako drugo fronto, ko je opustil, da je naša armada odšla, straže z novimi rezervami.

Toda sinoči je pa zopet padel in to popolnoma nepričakovano. To pot je pa junaki od dveh strani, od severa in od ga obenem in naše straže, ki bile popolnoma nepripravljene za ta napad, so utrpeli mnoge izgub na solati, pesi in k nju.

Še celo baterija zelnatih belc, ki smo jo pred par dne postavili na postojanko na novozhodi fronto, ni mogla držati besnega napada in po ča o izgubi štirih stebel.

Zopet smo ojačili straže in poslali nove rezerve v strele jarke.

Nič ni še sledu o kaki mirni konferenci.

Sivčevi spomini

HUMORISTIČNA ČRTICA

Spisal Silvester K.

škoda imel je torej po daljnje veliko mesto, kjer sva zopet izstopila. Baron je najel v imenitni hiši stanovanje, zame pa hlev, ki je stal zadaj na dvorišču. Drugega dne me vpreže v dvokolesen voz, kakršnega še nisem videl nikdar. Ves zmeden sem bil, ko sem moral v novi opravi, katere še nisem bil vajen, voziti po ulicah, po katerih so se porivali in stiskali ljudje, živali in vozovi. Cela reč se mi je zdelo nekoliko nerodna. Ker še nisem bil nikdar v večjem mestu, zdelo se mi je čudno, da se gnete tolikšna množica med visokozidanimi hišami, a pri nas na deželi pa je toliko praznega prostora, da morajo na njive še celo iz slame in stare obleke narejene močvilice in druge ljudem podobne postave postaviti. Kako sem si od dahnul, ko sva prišla z baronom iz mesta na prosto. Že od daleč me je mikal visok plot, ki je bil gostejši od naših kmetijskih plotov in sicer je bil tako gost, da se ni dalo videti, kaj prikriva prav za prav. Kakor bi mi šlo po volji, kreneva jo z gospodarjem skozi duri v ograjo. Tamkaj je bilo že več konj in dvokolesnih vozičkov; vse je tekalo in dirjalo, pa vedno le naokrog. Čudil sem se takšnemu obnašanju in zastoj sem si je skušal raztolmačiti. Naposled sem prišel do prepričanja, da se mora tej gospodi nekoliko vrteči po glavi. Pozneje šele sem izvedel, da je ta zagrajen prostor dirkališče, kjer se izkazujejo dobri konjerejci in imoviti plemenitaši s svojimi čilimi konji.

Nekaj časa se mi ni nič kaj dopadalo dirkanje, pa privadil sem se vendarle te okrogle ceste brez konca in kraja. Kmalu sem začel nase vleči pozornost različnih gledajočih gospodov, kar me je izpodbujalo in mi privkral dalo občutiti neko posebno čustvo, katero se imenuje častihlepnost. Bile so za zdaj samo predvaje. V nekaterih dneh sem bil na dirkališču že kakor doma in nisem mogel drugače, da sem pustil vsakega konja zadaj. Res mi je premnogokrat pomanjkovalo sape, pa ugnati se nisem dal po nobenem tekmeču. Prišel je glavni dan dirke. Ljudstva se je kar trlo za ograjo in vozov in konj je bilo od vseh krajev. Torej se je okrog mojega barona zbrala gruča gospodov, nekaterniki pa so obstopili mene, gledali me od nog do vrha, od glave do repa in zopet narobe in kimali ter kimali, kakor bi ne bil konj. Prerad bi jim bil pokazal kopita, češ, ko sem bil mlad, sem bil žrebe, zdaj sem pa konj in nič drugega, pa opustil sem takšno početje, ker so me že bile izučile raznovrstne izkušnje in ker nisem hotel svopemu gospodarju delati nadležnosti.

In začela se je dirka. Najprej so dirkali jezdec drug za drugim kakor kobilice po senožeti in eden si je celo zlomil roko, ker se mu bolj mudilo kakor njegovemu konju; kakor klopčič se je pognal konju čez glavo, in ko se je parkrat preokrenil, obležal je mirno ob dirkališčni cesti. Drugi gospodje so mu šele pomagali iz pozabljivosti ter ga postavili na noge, češ, drugokrat pa skači po fistihi udih, katere ti je Bog dal za skakanje, roki pa vtakni v žep, če ju drugače ne znaš uporabiti ali pa če ste ti napoti. (Dalje prihodnjic.)

Let's Buy Our Way
to
VICTORY
With War Bonds!

Balkan je ključ Evrope

Vplivni list Washington Post je objavil pod gornjim naslovom članek bivšega bolgarskega poslanika v Beogradu, Koste Todorova, iz katerega prinašamo naslednje izvlečke:

Ako se bodo zavezniški odločili napasti Italijo iz Severne Afrike, bodo v istem položaju — toda v obratnem smislu, kakor v Tuniziji. Invazija Evrope z velikimi sredstvi — in le invazija z velikimi sredstvi se utegne posrečiti — je mogoča le v dveh smereh. Zavezniški morajo napasti v zapadni Evropi — Franciji, Belgiji ali Nizozemski — pri čemer bi se opirali na bazo v Veliki Britaniji, ali pa morejo napasti iz jugovzhoda, preko Turčije na balkanski polotok.

Invazija Balkana bi nudila zedinjenim narodom velike ugodnosti. Te operacije bi se opirale na Turčijo, na njene močne vojaške sile in zaloge surovin, ter na Bližnji Vzhod, kjer zavezniški razpolagajo z velikimi rezervami ljudi in materiala. Poleg tega pa bi invazijo podpirale politične in vojaške razmere v različnih balkanskih deželah.

Umestno je, da se spominjamo dejstva, da se je prva svetovna vojna zaključila na Balkanu. Zavezniška vojska je prebila fronto bolgarskih čet dne 14. septembra 1918 in že dne 29. septembra izsilila brezpogojno predajo. Turčija, ki je bila radi tega odtrgana od svojih zaveznikov v centralni Evropi, se je predala dne 29. oktobra; armada Nemčije so ostale osamljene na svojem umiku na zapadni fronti in so komaj 12 dni pozneje tudi kapitulirale.

Okupacija Balkana bi zedinjenim narodom nudila naslednje:

1. Zavezniški bi kontrolirali Bospor in Dardanele, ter dobili v roke najkrajšo pot v Rusijo.
2. Zavezniški bi tako postali

gospodarji Črnega morja in v hoda v najvažnejšo evropsko povodno pot, Donavo. Dobave iz Nemčije, namenjene njenim vojskam, ki se nahajajo v južni Rusiji, bi bile silno otežkočene — kar bi podprlo rusko ofenzivo v tem sektorju.

3. Nemčija bi izgubila nekatere neobhodno potrebne surovine. Rumunija, Bolgarija in Jugoslavija dobavljajo Nemčiji ogromne količine živeža, a Rumunija je povrh tega edini važni producent petroleja, ki zalaga Nemčijo.

4. Vsi balkanski narodi bi brez dvoma podpirali invazijsko armado. To sodelovanje pa bi morali zavezniški skrbno pripraviti še pred začetkom invazije.

V tem slučaju je zelo verjetno, da bi bolgarski narod in njegova vojska prešla na stran zedinjenih narodov. Isto velja za Rumunijo, kjer je zveza z Nemčijo v narodu skrajno nepopularna. V Jugoslaviji in Grčiji, prav posebno pa v Jugoslaviji, so vojaške sile že dejansko organizirane in pripravljene na to, da podpirajo invazijske armade zedinjenih narodov.

Zavezniška okupacija Balkana bi pomagala sovjetskimi vojskam, dočim bi Nemčijo odrezala od bistveno važnih dobav. Čim bi zavezniške vojske predrle na obalo Jadranskega morja, bi postal položaj Italije nemogoč. Politična situacija na Balkanu: in zavezniška akcija na tem polotoku, je največje važnosti za bodoči razvoj dogodkov v tej vojni.

(J. I. C.)

Niso ravno oblečeni za kakšno banketo, vendar pa bo jed vseeno dobro teknila našim fantom v Buni okrožju na Novi Gvineji. Poleg pošte je zanje najvselejše novica, kadar jih trobentač pokliče k jedi.

General Charles de Gaulle, voditelj bojujočih se Francije, si ogleduje častno stražo v Severni Afriki levi na sliki pa je general Henri Giraud.

ZADNJI ROKOVNJAČ

Humoreska. Spisal Janko Mlakar

Toda s tem strašilom smo dosegli ravno nasprotno. Potrdili smo jo še bolj v njenem s/lepu, da gre z nami. Povedala nam je kar naravnost, da nima nič zoper to, če nas napadejo rokovernjači.

"Bodem vsaj enkrat doživela kaj nenavadnega," dejala je. "Gotovo se najde tudi zame viteški rešitelj, ako me odvedejo v ujetništvo."

Kaj ne, kako neumne želje je imelo to dekle? Vidite, to pride vse od slabega berila. Ema je venomer požirala povesti, v katerih so se junaki in junakinje klali, morili, zapirali po ječah ter reševali. Vsled tega se ji je obudila želja, da bi tudi sama doživela kaj takega. Zato je tudi naše rokovernjaško strašilo imelo tako čuden uspeh.

Na vse zadnje smo še nekaj poskusili, da bi se je odkrižali. "Morda vam ne bo všeč družba," pravi ji Tine Coklja; "gospod Brtoncelj gre namreč tudi z nami."

"Ta tudi," začudi se hinavka. "Ako bi to vedela poprej, bi se gotovo ne ponujala; toda sedaj sem že dala besedo, da grem, in ostati hočem mož-beseda."

Zoper take zvijače se seveda nismo mogli več boriti. Imeli bi sicer lahko še nekoliko upanja, da je mati ne bo pustila, toda znano nam je bilo dobro, da se zlepa ni kdo menil tako malo za svoje otroke, če jih je imel tudi deset, kakor se je zmenila gospa Gobec za edino Emo.

Brtoncelj je bil vesel, ko smo mu povedali, da gre tudi Ema z nami. Svoje zadovoljnosti niti prikrival ni. Zato smo ga zbadali na vse načine, da bi mu malo pokvarili veselje. Šoba

mu je kar naravnost rekel: "Gotovo nameravate biti vi tisti 'viteški rešitelj,' na katerega se zanaša Ema."

Toda Brtoncelj se ni jezil prav nič. Namuzal se je in mirno odvrnil:

"Zakaj pa ne; kar še ni, se lahko še zgodi."

Mož je rad govoril v verzih in je koval tudi pesmice.

Takoj drugi dan se pa pri-semeja Šoba prav potuhnjeno in nas povabi v Brtonceljevem imenu za v nedeljo popoldne v Šiško h "Kameniti mizi."

"Fant bi v resnici rad postal 'viteški rešitelj' Eme," pravil nam je skrivnostno, "zato se želi z nami posvetovati, kako bi se to izpeljalo."

V nedeljo smo torej sedeli pri "Kameniti mizi" Brtoncelj, Griža, Šoba, Coklja in jaz. Šoba nam je takoj začel razlagati zakaj smo se sešli:

"Gospod Brtoncelj tu si želi pridobiti naklonjenost gospodične Eme. Zato bi ji rad storil jako veliko uslugo; najraje bi jo rešil iz smrtna nevarnosti. Upa pa, da se mu ponudi na našem izletu na Kamniško sedlo priložnost, pri kateri pokaže gospodični, kako gori njegovo srce zanjo."

Toda vidite, gospod Brtoncelj, stvar ni tako enostavna. Zakaj na potu na Kamniško sedlo ni lahko spraviti koga v smrtno nevarnost. Šli bodemo lepo po stezi in nikjer nam ne bo treba plezati po strmih skalah. Slednjič, če bi se tudi posrečilo, da bi gospodična padla v kak prepad, bi vi gotovo ne tvegali svojega življenja in hoditi pobirat polomljene ženske kosti.

Jaz sem mnogo premišljeval in prišel od tega, da so nam rokovernjači edina rešitev iz zagate. Ako bi nas ti napadli, pokazal bi gospod Brtoncelj prav lahko svoj pogum in svojo ljubezen."

"Seveda," vtakne se Griža vmes, "prvi bi pokazal pete."

"Tiho," posvari ga Tone Šoba, sedaj imam jaz besedo. V govor segati ni olikano. — Toda vrnilo se k stvari.

Najsitnejše je, ker ni upanja, da bi nas rokovernjači napadli. Morda bi jih mogli kje najeti; kaj menite, gospodje tovariši?"

Nato smo nekaj časa vsi molčali in iskali modrih nasvetov v dolgih požirkih.

(Dalje prihodnjic.)

Kupujte vojne bonde!

DELO DOBIJO

Nedržavljeni!

Ali mislite o bodočnosti? Ali bi hoteli delo, ki bo tudi po vojni? Potem delajte za

HOTEL STATLER

Čista, tiha, krasna, mirna okolica, prijetne sobe za odpočitek in restavracija za uslužbence. Počitnice s plačo — prosta zavarovalnica.

Dela so odprta za:

ŽENSKA-KUHARICA

1 do 10 večer

ZA FOMOČ PRI PEČUVU

12 do 9 večer

Predznanje ni potrebno

LIKALCI ZA KROJAČNICO

Od 6 večer do 2 jutraj

ZA ČIŠČENJE PONOČI

Predznanje ni potrebno

NADZORNIK ZA NOČ. ČIŠČENJE

Predznanje ni potrebno

SOBARICE PODNEVI ALI PONOČI

MOŠKI ČEZ 60 LET STARI

Vsakojaka dela, za ves dan ali samo za delno.

Ne ozira se na starost, ni vam treba znati angleščine

Zglasite se osebno v uradu

med 9 in 5

HOTEL STATLER

E. 12th in Euclid Ave.

(153)

Horizontal in
Vertical Boring
Mill operatorji

Layout Man
Machine Shop

Machine Assemblers

Inspektor za
Machine Shop,
na velikem delu

Crane Operator

Radial Drill
Operatorji

Barvarji

Structural Fitters

PLAČA OD URE

Ako ste zdaj v vojnem delu, morate
dobiti dovoljenje, da ste na razpolago.

**THE WELLMAN
ENGINEERING
CO.**

7000 CENTRAL AVE.

(157)

Snažilke za
kafeterijo

Velika plača od ure in bonus.

Zglasite se v

**Thompson Aircraft Products
Company**
23555 Euclid Ave.

(153)

Ženske se sprejme

Sprejme se ženske za važno
delo, v starosti 18 do 45 let. V
oddelku za klobase in sekanje.
Plača od ure in overtime. Pred-
znanje ni potrebno.

Ohio Provision Co.
2254 W. 61. St.

(154)

MALI OGLASI

Garaža v najem

Odda se v najem garaža. Zgla-
site se na 1172 Norwood Rd.

(153)

Sobo išče

Jožef Berčan iz Drage pri
Višnji gori, po domače Matiša
ali Matišev Jože, išče sobo pri
znancih, prijateljih ali sorodni-
kih. Pred leti je bil pri Tony
Zaviršku na St. Clair in 33. ce-
sta. Nazadnje je delal pri
Sheets Elevator na Broadway.
Kdor ima kaj primerne, naj
sporoči na 723 E. 160. St. (153)

Stanovanje iščejo

Iščem stanovanje 3 ali 4 sob
za mater in otroka; najraje
med E. 60. St. in 80. St. Pokli-
čite Mrs. C. Knuth, HE 7919.

(153)

Sobe se oddajo

Oddajo se 3 sobe, najraje
priletnemu zakonskemu paru.
Nahaja se na 5818 Bonna Ave.

(154)

Stanovanje iščejo

Dve odrasli osebi iščeta sta-
novanje 3 ali 4 sob v mirni oko-
lici. Kdor ima kaj primerne, naj
sporoči v urad tega lista.

(152)

Hiša naprodaj

Za dve družini, 5 in 5 sob, vse
nanovo dekorirano; na oknih so
beneški zastori. Zglasite se na
1132 E. 66. St.

(152)

Ako iščete

dobrega popravilalca za vaše
čevlje, pridite k nam. Vedno
prvo vrstno delo. Popravljamo
stare čevlje ter imamo polno
zalogo finih, novih moških čev-
ljev. Cena zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

OUR BONDS WILL LAUNCH A
SUBMARINE

